

Elşən Mirişli

Gəncə şəhəri,
tarixçi

Münke Xaçan (1251-1259) və Xubilay Xaçan (1260-1294) qardaşı Hülakü xanı (1256-1265) Qəribi Asiyaya Elxan təyin etdi. Hülakü xan İran və Azərbaycanı zəbt edərək, Marağa şəhərini mərkəz qəbul etməkdə Azərbaycanda böyük bir elxanlıq təşkil etdi və Azərbaycanın sərhəddindən olan İran-Iraq-Suriyadırı-Rum (Anadol) və Qafqaz məməkətlərini də ona ilhaq etdi.

Abaqa xan 1234-cü ilin fevral ayında Mongolustanda doğulmuşdu. Hülakü xanının ve Yesunçın xatunun oğludur. Atası Hülakü xan ilə birlikdə İranın işgalində iştirak etmişdir. Atası tərəfindən Mazandaran və Xorasan valisi təyin olunmuşdu. Abaqa xan 1265-ci ildə atasının ölümündən sonra Azərbaycana, qurultaya qayıtmış və qardaşı Yoşmutla mübarizədən qalib seçilərək elxan elan olundu. 19 iyundə Azərbaycanın Ərək şəhəri yaxınlığında Duzlu Göl sahilində taxta çıxmışdır. Azərbaycanın II Elxanı zamanında elxanlıqda cürbəcür düşmənlər meydana çıxdılar və çox savaşlar baş verdi.

Abaqa xan 19 iyun 1265-ci ildə hakimiyyətə gələn kim xarici qüvvələrin təyziqi ile üzüldə. Məhz onun dövründə paytaxt Təbriz elan olunmuşdu.

Elxanlı Dövlətinin (1256-1336) ən başlıca və mühüm məməkəti Azərbaycan idi. Məhz burada dövlətin paytaxtları, əvvəlcə Marağa (1256-1265), Təbriz (1265-1306), daha sonra Sultaniye (1306-1336) yerləşirdi.

Bugay mübarizəsi-Qızıl Orda xanı Batı xanın nəslindən Bugay Şimali Qafqaz ərazisindən Azərbaycana hücum edədi. Abaqa Elxan bunlara qarşı qardaşı Beşmutu bir ordu ilə gönderdi. Beşmut Kür çayının bir ordu ilə keçdi və Cığa Muran mövqeyində Bugayın ordusunu məğlub və özünü də qətl etdi. Bu savaş qıpçaqların Şirvan və Dərbəndi ələ keçirmək sevdası ilə baş vermişdi.

Berkə xanın hücumu-Qıpçaq (Qızıl Orda) xanı Berkə xan əski məğlubiyətlərin acısını çıxarmaq üçün özü şəxsən ordusunu ilə Azərbaycana girdi. Abaqa qarşısına çıxdı və Kür çayının sol sahilini möhkəməndirib müdafiəye qərar verdi. Düşmən bu çayın sağ sahilində mövqə tutdu və on dörd gün bu mövqədə qalaraq çayı keçə bilmədi. Nəhayət, Tiflis yaxınında çayı keçməyə cəhd etək də, müvəffəq ola bilmədi. Məğlub olub geri çəkilməyə məcbur edildi. Elxan da Təbrize geri döndü. Qızıl Orda qoşunu ilə savaş (Salyan rayonu Təzəkənd yaxınları) 1266-ci ildə baş vermişdi.

Biraq xanın müharibəsi-Türküstanda zühur edən tatar xanlarından Biraq xan Səmərqənd, Mərv istiqamətindən elxanlıq hücum edib, Xorasanı girdi, onun üzərinə ordusu ilə yürüyüb orada onu məğlub və məhv edərək təkrar Təbrizə döndü.

Abaqa xan Elxanlılar içinde çox parlaq bir hökmər olmuşdur. Avropa ilə ilk dəfə olaraq münasibətə o girmışdır. Bizans hökməndən Pali Uluğ (VIII Mixail) qızı Dəspinə Xatun və ya Mariya Paleoloqinə almaqla səfərini Təbrizə çəlb etdi və digər Avropa dövlətlərinin elçilərini Elxanlıları yeni paytaxtı Təbrizdə qəbul etdi.

Dəspinə Xatun (Mariya Paleoloqina) Bizans İmperatoru VIII Mixailin qızı idi. O Monqollara gəlin göndəril-

mək üçün şəxsən atası tərəfindən seçilmişdi. Bacısı Qızıl Ordada Noğay xanla evli idi. Berkə xanın və sərkərdəsi olan Noğayın müsəlman olmaları, Tenqriçilik dinində olan Hülakü xan ilə olan savaşları qazanmaları, xilafet üçün alınan bir intiqam və İslamiyyətin zəferi olaraq bilindi. Bu münasibət-

cığıtayları ölkədən qovdu. Qarşı hūcum keçən Abaqa xan Herat yaxınlığında döyüşde (1270) Ciğatay hökməndən Biraq xana qalib gelmişdir.

Məmlükərlə münasibətlər

Abaqa xan Ciğataylara mühabətə başı qanşlığı üçün Məmlükənin Sələb dövlətlərinə qarşı yürüşünə müdaxilə edə bilmirdi. 1267 və 1268-ci illərdə Roma Papası IV Klementa yazdığı məktublarda Abaqa xan Avropana dövlətlərin ittifaq qəğındır. Hakimiyətinin sonunacaq Məmlükərlə qarşı mühabibə aparan Abaqa xan qardaşı Məngü Teymurun başçılığında göndərdiyi ordu 23

ründe Türkiyənin idarəesini felən əllerine almışdır. Bu tarixdən sonra selçuk sultanları Elxanlı xanlarının adicə vassalları vəziyyətinə düşmüş və getdikcə öz ehəmiyyətlərini itirmişdilər. Son selçuk sultani II Qiya-səddin Məsudun 1308-ci ildə Kayseride ölümü ölkədə heç bir həyacan yaratmadı.

Anadoludaiqtidarı əlində tutan Münniddin Pervanə başda olmaqla Selçuk dövləti əyanlarının dəveti ilə Misir-Suriya türk memlük hökməndə Baybars 1277-ci ildə Anadoluya yürüş etdi və Əlbistan ovasında həmən Toku və Tudaunun komandanlığında Elxanlı ordusunu ağır meğ-

ler. Coğrafiyasunası ibn Seid onlardan yalnız Dənizli bölgəsində yaşayış Türkmenlərinin 200 000 çadırı yaxın olduğunu rəvayət edildiyini yazır. Elxanlı Dövləti Aralıq dənizinə çıxışı olan Türk kimliyi daşıyan və Tenqriçilik dini inancına tapınan milli dövlətimizdi. Böyük bir imperatorluq olaraq tarix səhnəsinə çıxmışdı. Bu Türkmenlər Bizans torpaqlarına yürüşlər edir, esir alıqları adamları satırlar. Bununla bərabər bu Türkmenlər yalnız qənimətlə dolanmir, toxuduqları kılımları xarice satır, Misirə və başqa yerlərə şabaldırdı. XIII əsrin ikinci yarısında Ege dənizinə çataraq bugünkü

Tarix güzgüsündə Abaqa Xan

likde Dəst-i Qıpçaqda və Krimda (Noğay ölkəsində) İslami fealiyyətlərde oldu. Səfiyəddin Ərdəbili Noğayın evləndiyi Bizans imperatorunun qızı tərəfindən de qəbul edilmişdi. Hülakü xan və Abaqa xan İslam dininə nifret edirdi. Ona görə də şeyxlər, müridlər və mollalar ölkəni tərk etməye məcbur edildi. Dəspinə Xatun (Mariya Paleoloqina) yunan planına görə Hülakü xanla evlənməli idi. 1265-ci ildə Konstantinopolu tərk edən Mariya yolüstü evlenmək istədiyi Hülakü xanın öldüyünü öyrəndi. Əvvəzində oğlu Abaqa xan ilə evləndi. 1282-ci ildə Elxanlı Dövlətində yaşayan Mariyaya Elxanlı Dövlətində Dəspinə Xatun İqəbə verilmişdir. Abaqa xanla evliliyindən Araçalı adlı qızı olmuş, onu Bizansa apararaq Teodora adı ilə böyütmişdir. Abaqa xan oğlu Arqun (Ərgün) xan üçün Xubilay Xaqanın (1260-1294) qızını istədi. Xubilay Xaqan qızını Təbrizə göndərdi. Arqun xan vəfat edən qəder onuna evli oldu. Sonra Abaqa xanın digər oğlu Qazan xana qismət oldu. Onu Təbrizə gətiren heyət içinde o zaman məşhur Avropa səyyahı Marko Polo da var idi.

aprel 1277-ci ildə ağır məğlubiyətə uğradı.

Daxili siyaset və Anadolunun fəthi

Abaqa xan Elxanlı hakimiyyətinin güclənməsinə daha çox fikir verirdi. Bu məqsədə qardaşı Məngü Teymur Salqurlular (1147-1284) sülələsindən Abəş xatunla evləndirilmişdi. Onun dövründə əsas vəzirler Şəmsəddin Cüveyni və Nəsirəddin Tusi olmuşdur. Abaqa xan Azərbaycanın Aladağ, Urmia, Aran kimi bölgə və əyalətlərində saraylar, qalalar tikintisi aparır, dövlət idarəesi üçün binalar, həmçinin yol və köprülər saldırır. Elxanlı istilası nəticəsində Anadoluya Türküstan, Xorasan və Azərbaycandan çoxlu Türkmen geldi və ölkənin hər tərəfi onlara doldu.

1240-ci ildəki Baba İshaq üsyani səlcuq dövlətinin manən nə qədər zəif bir vəziyyətdə olduğunu göstərmişdi. Bunu başa düşən monqol qoşunları komandanı Baycu 1243-cü ildə səlcuq ölkəsinə yürüş etdi. Sivasın təqribən 80 kilometr şərqinda yerləşən Kosadaga baş verən savaşda səlcuq ordusu özündən sayca az olan monqol ordusuna xəcıl bir şəkildə məğlub oldu. Bu məğlubiyət nəticəsində səlcuq dövləti monqolların tabeliyinə keçdi və bir səhnəməçin ifadəsi ilə ‘töküntü, düşkünlük və fəryad dövri başladı’.

Abaqa xanın hakimiyyəti başında olduğu illər 19 iyun 1265-1 aprel 1282-ci illərdi. Elxanlı Dövləti 1277-ci ildə Abaqa xanın hakimiyyəti dö-

lubiyyətə uğratdı. Məşhur cələyir İl-gəy Noyonun oğlu olan Toku ilə Sulu-duz Sudon Noyonun oğlu Tudaun savaşa öldürülər. Baybars Kayseriyəye geldi, ancaq onu devət edən Pervane və digər dövlət adamları onuna əməkdaşlıq etməyərək Tokata qəçdilər. Baybars belə hərəkət gözlemirdi.

Baybarsın Suriyaya qayıtmamasını gərən Abaqa xan çoxlu qoşunla Anadoluya gəldi, Əlbistan savaşında öldürülən əsgərlərinin qisasını almaq üçün özü qoşununun başında hərəkət keçmişdi. Kayseridən Əzuru-ma qədər olan yerlərde qırğınlar, yağmalar və təxribatlar törətdi. Ki, məmlük səhnəməçilər öldürülenlərin sayını 200 000 nəfər göstərir. Karaman oğlu Məhməd bəyə gəlince, onun üzərinə elxanlı şahzadəsi Konqurtay göndərilməşdi. Karaman oğlu Məhməd bəy elxanlıllara qarşı igitcəsine müdafiə olunurdu, ancaq şəxsən bir keşfiyyata çıxarkən elxanlıların ox yağımuruna tutularaq iki qardaş ilə birlikdə şəhid oldu və Karamanda türk dilindən başqa heç bir dilin danışılmamasını isteyen Məhməd bəyin həyatı belə bir həzin şəkildə sona çatdı. Abaqa xan Kayseride müsəlman din xadimlərini cezalandıraraq Anadoluya hakim təyin etdiyi səlcuqlu vəziri Münniddin Pervanəni edam etdirmiş, bəzi Anadolulu şəhərlərini ele keçirmişdi. Elxanlı istilası və tezyiqi nəticəsində bu bölgədə Anadoluda əhalinin miqdarı hədsiz artmışdır. Yüz minlər Türk və Türkmen Anadoluda yerləşdi.

Muğla bölgəsində Məntəsə bəyliyi-qurdular. Səlcuq dövlətinin zəifləməsi nəticəsində Denizlidə İnanc oğulları və İsparta ilə Antalya bölgəsində yene Türkmenlər tərəfindən Həmid oğulları bəyliyi qurulmuşdur.

Abaqa xanın həyat yoldaşları

Xatunlar:

1. Dəspinə Xatun (Mariya Paleoloqina) – Bizans İmperatoru VIII Mikail Paleoloqin qızı.

2. Dorci xatun.

3. Əgeçi xatun.

4. Nukdan xatun.

5. İlütmu xatun.

6. Kaymiş xatun.

Kənizləri:

1. Buluçın.

2. Tödey xatun Konqrat.

Oğulları:

1. Arqun xan (Kaymiş xatundan).

2. Keyxut xan (Nukdan xatundan).

Abaqa xanın ölümü

1281-ci ildə Misir məmlükərinə qarşı səfərdə olan qardaşının məğlubiyət xəberini alaraq, əsas qüvvələri ilə məmlükərlərə qarşı hərəkət etdi isə də yolda xəstələnib 1 aprelde 1282-ci ildə vəfat etdi. Tarixi mənbələrdə zəherlənib öldürülüyü söylənir. 17 il hökmərliq etmişdir. Şahı adasında dəfn olunmuşdur.

Abaqanın vəfatından sonra 21 iyun 1282-ci ildə dövlət adamları quṛtlay çağıraraq, qardaşı Təkudar Oğulu (Əhməd xan) hökmərli Elxan seçdilər.